

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku

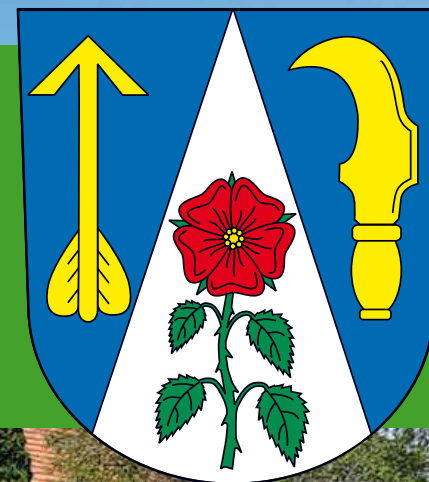
vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO 00282154

Moutnický zpravodaj je vydáván čtvrtletně v obci Moutnice

Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR: MK ČR E 17234

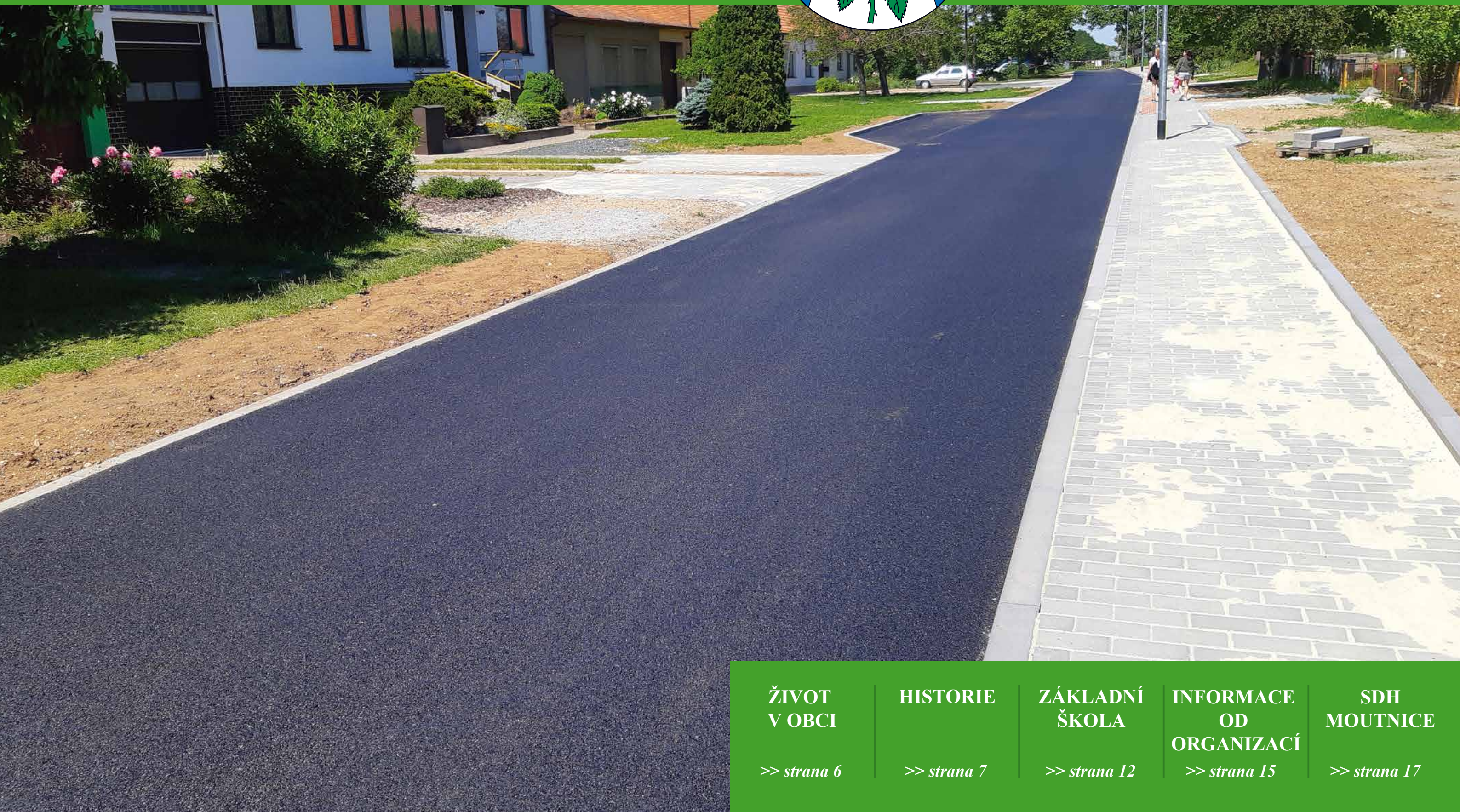
Příspěvky můžete zasílat na Obecní úřad Moutnice (podatelna@oumoutnice.cz)

nebo panu M. Novotnému (aquak@seznam.cz)

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

2/2020

**ŽIVOT
V OBCI**

>> strana 6

HISTORIE

>> strana 7

**ZÁKLADNÍ
ŠKOLA**

>> strana 12

**INFORMACE
OD
ORGANIZACÍ**

>> strana 15

**SDH
MOUTNICE**

>> strana 17

Vážení a milí spoluobčané,

přichází léto a s ním i čas dovolených. Skončil nouzový stav v souvislosti s virem Covid 19. Mnozí si kladou otázku, jestli jet letos vůbec na dovolenou a případně kam. Často se skloňuje, že po krizi koronavirové přijde krize ekonomická. Cestovní kanceláře, hotely, restaurace, ale i mnohé výrobní závody vyhlíží hubená léta. Někde se začíná propouštět, jinde se o práci bojí.

Do našich životů se vkrádá strach a nejistota z nejasných zítřků. Zvykli jsme si na pohodlný život, pokud možno bez starostí. A najednou po všech krizích, které zde v nedávné době byly, krize současné. Dalo by se tedy říci, že nežijeme v době postmoderní, jak někteří lidé tento věk nazývají, ale v době krizové. Uprchlíká krize, ekonomická krize, kůrovcová krize (či kalamita), globální oteplování – sucho, povodně, hurikány... a nyní k tomu všemu koronavirová krize.

Malinký vir, který nikdo z nás nevidí, nás vyhání ze stojatých vod. Najednou opět přemýšlíme o nemocech, o smrti, o smyslu života či o jiných otázkách, na které jsme často zapomněli. Pro mnohé je to vše hrozné, jiní to pak vnímají jako výzvu, jak se ze všeho poučit a posunout dále.

Nejvýrazněji pak z toho všeho vycházejí mezilidské vztahy. Odloučenost v době karantény nám ukazuje, jak jsou vztahy mezi lidmi nenahraditelné. Najednou si více vážíme toho, že jsme opět mohli vidět své známé a kamarády. Sice jsou zde moderní technologie, které nám mohly alespoň částečně zmírnit samotu či odloučenost, ale nemohly je nahradit.

Hezké pak bylo vidět, jak se lidé opět rádi potkávají, jak si sobě navzájem chyběli. Rád bych nám všem přál, abychom se nebáli žádné krize, která přichází zvenjšku (ekonomická, uprchlická...) ale i zevnitř. Abychom se pokusili z každé krize povyrůst, brát ji jako příležitost či milost. Ikdyž můžeme mít krizi osobní, rodinnou, manželskou apod., vždy je to dáno tím, že nám ukazuje na slabá místa. Nebojme se tedy přiznat si, že ta slabá místa máme, ale snažme je využít k dalšímu růstu našemu i naší společnosti.

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

1. ZPRÁVY Z OBCE

Černý den pro Moutnice

Naše obec se dne 26. 5. 2020 připojila k tichému protestu ostatních obcí, měst a krajů proti krokům vlády ČR. Protest se konal formou vyvěšení černé vlajky v den, kdy se v poslanecké sněmovně projednával návrh vlády, který bere samosprávám peníze.

Hodně se o těchto otázkách psalo a hovořilo v médiích, dovoluji tedy, abych k tomu napsal pár řádků i já a vysvětlil vám, kde zástupci samospráv shledávají problém.

Je čas rození i čas umírání, je čas radosti i čas smutku. Ve stejném duchu by se dalo říci, že je i čas ekonomického růstu i čas ekonomického poklesu. Žádný strom do nebe neroste a je přirozené, že po každém období růstu musí přijít i pokles. V tomto smyslu se snaží města, obce i kraje hospodařit a vytvářet si určité finanční rezervy. Je to podobné jako v každé domácnosti, kde jsme vedeni k tomu, abychom v případě výpadku příjmů (například ve formě ztráty zaměstnání), měli něco našetřeno a byli schopni přežít tuto dobu (např. než se nám podaří najít nové zaměstnání). Určité peníze pak střádají samosprávy i z toho důvodu, aby mohly realizovat rozvojové projekty.

Když to přirovnám opět k domácnostem, tak pokud si chci koupit auto, tak bych na něj měl nejdříve našetřit. Pokud tomu tak není a na vše si půjčuji, tak ty peníze, které jsem si půjčil, musím splácet i s nějakým úrokem. Když si pak půjčím moc, může se mi také stát, že zbankrotuji.

Bohužel jsme trnem v oku současné vládě tím, že tímto způsobem hospodaříme a jsme schopni rezervy vytvářet. Opakovaně pak čelíme pokusům vlády, kdy přemýšlí, jak nám tyto peníze vzít a použít je na své aktivity.

Rozpočty samospráv jsou tvořeny z velké části daňovými příjmy. Ať už se jedná o DPH, daň z příjmů právnických či fyzických osob apod. Obce s městy dostávají z těchto daní určitý procentní podíl. U různých daní jsou to různá procenta. Např. u DPH je inkaso z cca 20% příjmem obcí a zbylá část je příjmem státu či kraje. Znamená to tedy, že když se na dané dani vybere méně, obce obdrží méně peněz. Když přijde ekonomická krize, klesá výběr daní a obce a města mají nižší příjmy. To je zcela v pořádku a s tím také počítáme.

Problém nastává tehdy, kdy i přes pokles výběru daní stát rozdává z toho, co by měl dle zákona poslat obcím, městům a krajům. To se stalo v případě podpory 25 pro OSVČ. Samospráva nepochybně nutnost podpořit nejvíce postižené, ale ve chvíli, kdy je to rozhodnutí státu, tak náklady má nést stát.

Důrazně je pak potřeba se ohradit proti lžím, které zástupci současné vlády opakovaně vypouštějí do médií. Informace, že stát zajistil samosprávám ochranné pomůcky (roušky, dezinfekce apod.), je nehorázná lež!!! Obce a města pořizovala veškeré tyto pomůcky ze svého a od státu neobdržela ani korunu. Je pravdou, že koncem dubna – tedy více než měsíc po začátku koronavirové krize a nutnosti nosit roušky – nám přišla nabídka distribuce 1 jednorázové roušky na 20 občanů, ale u této nabídky byl dovětek, že pokud tuto nabídku nevyužijeme, použijí raději tyto roušky pro zdravotnictví, potravinářský průmysl apod.

Tento jediný mail s nabídkou pomoci byl spíše plivnutím do tváře všem starostům, kteří také tuto pomoc odmítli.

Informace typu, že nám stát tento výpadek příjmu nahradí ve formě dotací, je další plivání do tváře. Podobných slibů jsme již od současné vlády slyšeli mnoho! A jak se říká, slibem nezarmoutíš.

- Většinou zůstává pouze u slibů!
- Obce a města o žádné dotace nestojí – jedná se jen o další byrokratickou zátěž, dotace nedostanou všichni, dotace není nároková a navíc dotaci nemůžete použít na to, na co potřebujete!
- Pokud tedy vláda tvrdí, že nám bude hradit z jiných rozpočtových kapitol, proč tak neučiní rovnou na pokrytí svých výdajů?
- Kam až nás chce současná vláda zadlužit?
- Když sebere stát peníze obcím a městům a dál mu budou chybět, pak vezme komu? Vezme lidem jejich úspory?

Ulice Rozařín

Byla dokončena rekonstrukce ulice Rozařín. Jak jste již byli informováni, stavbu realizovala společnost Swietelsky stavební, s. r. o. za cenu 4.437.995 Kč. Na tuto akci se podařilo sehnat dotaci skrze místní akční skupinu Slavkovské bojiště ve výši 1.164.020 Kč na nový chodník a veřejné osvětlení. Během dokončování jsem zaznamenal několik pozitivních i negativních reakcí na tuto investiční akci. Jako pozitivum mohu zmínit to, že jeden z místních jen tak prohodil, že konečně i Rozařín vypadá jako ulice.

Další nelogická věc se může zdát to, jak jsou umístěny zpomalovací prahy. Zde jsme se snažili zejména o to, aby práh byl umístěn na kraji obce od Nesvačilk, aby auta neohrozila místní. Bohužel na přání Policie ČR musel být tento práh posunut. Z druhé strany od hlavní silnice je šikana a práh je zde umístěn jakoby navíc, nicméně i to je zde nutné umístit, díky zóně 30 Km/h.

Chodník podél potoka

Koncem minulého roku byly posouvány ploty u zahrad od trafostanice směrem k orlovně. Důvodem těchto posunů byl plánovaný chodník podél potoka. Výstavba chodníku měla být koordinována s přeložkami sítí do země. Bohužel nám do toho vešla koronavirová krize a chodník výrazně předběhl realizaci přeložek sítí. Z toho důvodu se ta část chodníku, kde mělo dojít k připojení elektrické energie, nedělala s tím, že se dokončí, až bude elektrika hotová. Jednalo se o cca 2-3 m od chodníku. Podél nového chodníku bychom chtěli nasázet na podzim tohoto roku zeleň (např. okrasné keře), aby se prostor mezi chodníkem a potokem doplnil.

Doufáme, že tento chodník poslouží dětem, které chodí do školy, škola, když se bude přesouvat na tělesnou výchovu na

Negativní připomínky se pak týkaly umístění veřejného osvětlení v chodníku. Zde bych rád toto umístění objasnil. Ve chvíli, kdy projektujete jakýkoli projekt, tak musíte splnit celou řadu nařízení a norem. Dále se k danému projektu vyjadřuje celá řada dotčených úřadů a vy musíte tyto připomínky zpracovávat. Co se týče umístění veřejného osvětlení, vychází to zejména z ochranných pásem inženýrských sítí, které se nacházejí pod zemí. I tak jsme byli nuceni zakládat sloupky veřejného osvětlení na čtyřmetrové vrtané základy.

orlovnu, či všem ostatním, kteří jej využijí při procházkách, nebo na cestě do obchodu.

Přeložky sítí do země

Jsem rád, že se v dalších ulicích daří překládat sítě do země. Ulice ke kostelu, Na Rybníku, Rozařín. Již méně mě těší, že se nedaří vždy dohodnout se společností E.on, aby realizovala přeložky v součinnosti s námi. V ulici ke kostelu se podařilo vše zkoordinovat, bohužel jedna polovina ulice Rozařín se bude realizovat nejdříve v příštím roce, druhá polovina je pak v nedohlednu.

Podobně je tomu i s ulicí Na Rybníku. Realizace pravé strany od kruhového objezdu ve směru na Těšany je pak posunuta na příští rok. Doufám, že tento termín je ze strany E.onu poslední. Mrzí mě, že se před domy kope na vícekrát a nedaří se držet dohodnuté termíny.

Radosti starosty

Mnoho lidí vyhnala karanténa zpět do přírody. Najednou jsme začali opět objevovat kouzlo našich luk a hájů. Prodejci kol nestíhají dodávat nová kola do prodejen. Jsem za to rád, že lidé vycházejí více do přírody, do svého okolí.

V přírodě člověk načerpá energii, může se zklidnit, přijít na jiné myšlenky. Také může obdivovat krásu všeho stvořeného.

Přiznám se, že rád fotím přírodu, dovolte tedy, abych se s vámi podělil o několik fotografií tohoto jara.

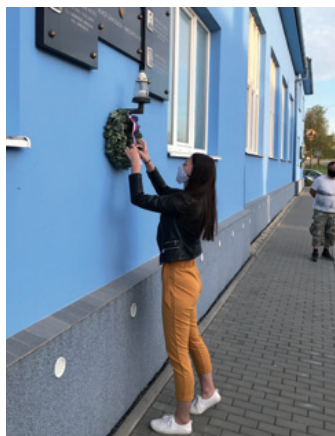
*Ing. Antonín Výmazal
starosta obce*

Pietní vzpomínka k 75. výročí konce II. světové války

Většina z nás si snad ani neuvědomuje, že i dnes, po 75 letech, jsme stále ovlivňováni tímto tragickým a neuvěřitelně krutým a nesmyslným světovým konfliktem. Trpěli a umírali při něm desítky milionů lidí na celém světě. V Evropě snad není místo, které by tento konflikt nepoznamenal.

Osudy rodin, jednotlivců, celé naší země, našeho kraje a také naší obce budou vždy připomínkou této válečné tragédie.

Naše názory, pohledy do historie, někdy i politické přesvědčení, vždy více či méně ovlivňují náš pohled nejen na tragédii válečných konfliktů, ale obecně také náš celkový pohled na život. Vzpomínky na naše padlé letce, na vojáky Rudé armády padlé v naší obci, na civilní oběti, na trpící muže a ženy v koncentračních táborech v nás vždy vyvolávají mnoho otázek, na které se jen velice těžko hledá odpověď a snadné vysvětlení. V minulých měsících jsme prožívali v mnohém ojedinělé a zatím námi nepoznané události. Od nejvyšších představitelů státu jsme dokonce slyšeli neuvěřitelná slova o tom, že jsme ve válce. Věřte, nejsme. V této době určitě ne. Bohužel dnes velmi snadno podléháme názorům, které jsou často vítězstvím emocí nad odpovědným, promyšleným a citlivým životním postojem.

Válka je největší lidské selhání, ale i přesto je stále nutné si tyto tragické události připomínat, abychom si uvědomili existenci hloubky otázek svědomí, jako je pokání, odpuštění a usmíření. Bez naplnění těchto základních lidských hodnot se bohužel každá společnost dříve či později dočká další tragédie.

Rostislav Dohnálek

Volby 2020

V letošním roce nás čekají volby do zastupitelstev krajů ve dnech 2. a 3. října 2020 v zasedací místnosti OÚ Moutnice, Moutnice 277.

Volební místnost bude otevřena v pátek 2. října 2020 v době od 14:00 do 22:00 hodin, v sobotu 3. října 2020 v době od 8:00 do 14:00 hodin.

Občané, kteří se ze zdravotních důvodů nemohou do volební místnosti dostavit a chtějí volit, mají možnost nahlásit se předem na OÚ Moutnice. V sobotu 2. října 2020 se k nim pak dostaví členové volební komise s přenosnou urnou.

Volič má právo hlasovat na voličský průkaz, který může uplatnit v kterémkoliv okrsku, ale pouze na území kraje, v jehož územním obvodu má trvalý pobyt. O tento průkaz si můžete zažádat osobně nebo písemně. Na žádosti v listinné podobě musí být úředně ověřený podpis žadatele nebo musí být žádost zaslána v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky. Konec lhůty pro doručení písemné žádosti o voličský průkaz je pátek 25. září 2020. Osobně může žádat volič o voličský průkaz u obecního úřadu do středy 30. září 2020 do 16:00 hodin, kdy se uzavírá stálý seznam voličů.

Volební lístky budou občanům Moutnic doručeny do schránky nejpozději v úterý 29. září 2020.

Současně proběhnou volby do Senátu Parlamentu ČR. Případné druhé kolo senátních voleb se bude konat o týden později, tj. 9. a 10. října 2020.

O výsledku voleb budete informováni prostřednictvím infokanálu, webových a facebookových stránek obce a místním rozhlasem.

Iva Kohoutková

HISTORIE

Ze starých kronik – rok 1942

Poznámka předem: opisováno doslovně ze staré kroniky, text odpovídá dobovému pravopisu. Případné chyby nejsou chybami současného kronikáře.

Zima pokračovala ve své vládě pro spousty sněhu kromě koňské dopravy žádná nebyla možná. Chumelenice jedna za druhou, dělníci místo do práce do Brna odhazovaly sních a uvolňovaly silnici co se ve dne prohodilo to do rána zase zametlo v obci kolem domů se kupily spousty sněhu odházené od domů z jedné strany a ze silnice ze strany druhé takže to bylo do poloviny oken. Jarní práce začaly letos pozdě pro dlouhou zimu.

Žňové práce byli letos hodně pozdě až koncem července, vynos byl hodně nízký jako léta minulá.

Letoší významnou událostí politickou je nastolení nového německého ochránce. 12. dubna 1942 nastoupil jako říšský protektor pro Čechy a Moravu nejvyšší hlava Richard Heidrich zarytý němec a neuprosný kat českého národa jen jak nastoupil ukázal hned svoji hrůzovládu vyhlásil hned stané právo a podle toho se řídil a stačilo jen krivě šlápnout nebo něco říct proti našim ochráncům byl hned každý zastřelen. Ale Český a Moravský lid bylo tím tvrdší a odolnější a každý věřil v lepší a brzkou budoucnost.

V květnu byla okresním hejtmanem jmenovaná nová školní rada předsedou byl Josef Žák rolník Moutnice č. 3, členové Štěpán Šajtar správce školy, Josef Svoboda rolník Moutnice č. 26, Ladislav Drtil rolník z Rozářína č. 19.

Kolem 20. června se roznesla zpráva ze zahraničního rozhlasu o spáchaném atentátu na Haidricha /pozn. atentát byl uskutečněn 27. května 1942!!! – dnes by to celý svět věděl do minuty/ a proto jeho přísluhovatelé v doměni o úkrytu teroristů vypálely a zničily obec Lidice nedaleko Prahy všichni muži od 14 roku byly sehnáni do jedné z místních stodol byli zastřeleni v počtu 190 včetně staříčkého kněze kterému němci daly milost ale on ji nepřijal a zůstal v řadě s ostatními občany, ženy byla odvezeny do koncentračních táborů, děti byly dány na poněmčení do německých rodin taková byla vláda říšského protektora. Jenže ze svého panování se dlouho neradoval. Těžce raněný kat českého národa v několika málo dnech zemřel a nastala znovu těžká chvíle pro všechny čechy, pachatelé atentátu se hledaly po všech českých domech a vesnicích, tlupy německých vojáků obstoupily každou vesnici a jim prohlížely domy a zjišťovaly vše podle legitimaci a policejních přihlášek a vše bylo v obou obcích v naprostém pořádku tak že nedošlo k žádným nepříjemnostem. V celém území Čech a Moravy bylo vyhlášeno stanné právo a za doby jeho trvání byl právě zatčen pan Dr. František Čermák doktor práv v Židlochovicích nar. 4. 10. 1894 v Rozáříně a zemřel

mučednickou smrtí 23. června 1942. Když se celý rok zaznamenává pro Čechy nejistých událostí a tak se pronásledování dotklo některých i našich občanů, zvláště těch kteří měly svoje synky za hranicemi a nebyli si jisti svobodou ani životem.

14. září 1942 v odpoledních hodinách zastavilo auto před domem pana Josefa Buchty rolníka z Moutnic č. 137 s několika gestapáky a za krátkou chvíli musela celá rodina nastoupit do auta a byla ovezena. Doma zůstal jen jedenáctiletý chlapec a babička přes 80 let stará. Za nějaký čas došla zpráva že pan Buchta je vězněn v Brně v Kounicových kolejích a paní Buchtová s dcerou Josefou jsou vězněny v koncentračním táboře ve Svatobořicích u Kyjova. Ale nezůstalo jenom na tom byl taky zatčen a odvezen do vyšetřovací vazby pan Jan Čermák hostinský v Rozáříně byl udán pro černou porážku vepře byl odsouzen a uvězněn a více se nevrátil.

Rovněž bylo nařízeno vystříhování krátkých vln ze všech radiopřijímačů by se tím zamezilo odposlouchávání zpráv ze zahraničí ale tím mnoho nepořídili občané si zase dali svoje rádia do původního stavu poslouchající dále neboť každá zpráva byla milá a posilující.

A na dovršení veškeré německé moci bylo že 8. prosince jim překážely i kostelní zvony které z věže sundaly a odvezly zůstal tam jen malý zvon.

*Miluše Janoušková
kronikářka*

Vraždy v Moutnicích

Rok co rok stejná cesta za výdělkem, rok co rok šťastný návrat. Ani na podzim roku 1882 neměl Jan Otava z Kojetína důvod obávat se, že se mu na cestě za prodejem vykrmených hus může něco stát. Tentokrát se ale domů nevrátil ani on ani jeho malý pomocník...

V listopadu 1882 začal Tomáš Mráček z Kojetína postrádat svého tchána Jana Otavu, který každoročně vykrmil 130 hus a chodil s nimi na trhy. S sebou míval vždycky odrostlejšího chlapce, pasáka. Ten mu pomáhal husy hnát. Tentokrát s ním šel jedenáctiletý Josef Sabinský. Ani ten se domů nevrátil.

Trasa byla vždycky stejná a poslední zastávkou bývala ves Moutnice na jih od Brna. Tomáš Mráček ji celou prošel a všude slyšel, že tam husaři byli, ale že odešli. Také v Moutnicích byli oba viděni s posledními třemi husami na prodej 18. října 1882. Podle místních je měl koupit domkář a nádeník Tomáš Kroupa a naposledy byli Hanáci viděni na poli u Vahalových. Pan Mráček nahlásil pohřešované na četnickou stanici v Židlochovicích. Vyšetřování se ujali strážmistr Navrátil a závodčí Šafařík.

Nejdůležitější informaci ale četníkům na stanici v Židlochovicích podal místní švec Sadílek, když jim přinesl boty jednoho z pohřešovaných. Boty si k němu přinesla do opravy Františka Kroupová, byly ochozené a v Moutnicích takové nikdy neviděl. Ze své praxe poznal, že takovou obuv nosí na Hané. Četníci odvezli boty do Kojetína a manželka pohřešovaného Jana Otavy je poznala. To byl první důkaz.

Zhruba za tři týdny po zmizení husařů vyhubnoval moutnický hlásný zprávu o jejich pohřešování a vyzval všechny k podání svědectví. Strážmistr Navrátil byl poslán na vyšetřování ke Kroupům. Sousedy byl upozorněn, aby si dal pozor také na Filipa Vahalu a Františka Kubínka, neboť ti byli spolu s Tomášem Kroupou známí jako tři místní kumpáni, rváči a zloději.

Tomáš Kroupa tvrdil, že koupil od husařů poslední tři husy a oni hned odešli směrem na Těšany. Jeho matka Františka

Kroupová strážmistřovi sdělila, že nebyla doma. Byla v Rozárově u nějakého Škrdly, aby jí napsal dopis pro bratra. Sousedka Magdalena Vahalová ale vypověděla, že Kroupa si 18. října večer přišel vypůjčit dvě lžice, aby mohl Hanákům, kteří u něho zůstali na nocleh dát polévku, a hned druhý den ráno je vrátil. To znamenalo, že četníkům Kroupa lhal a husaři u něho zůstali. Na druhý den byla nařízena domovní prohlídka u Kroupů, Vahalů i Kubínků.

Té noci tři kumpáni přišli na dvůr domu Kroupových, vykopali mrtvá těla a přenesli je za ves na pole a tam na mezi zakopali. Při této hrozné práci si nevšimli, že mrtvému Otavovi usekli chodidlo a to zůstalo na dvoře. Přehradili potok, vodu svedli do dvora, aby zahladili stopy.

Ráno přišli četníci a vyšetřující soudce Hanáček vykonat domovní prohlídku. Na dvoře u Kroupů byla potopa. Odstranili tedy hráz z potoka, voda opadla a bylo vidět, že se u hnojiště kopalo, našli i část levého mužského chodidla. Kroupa se snažil svalit vinu na Kubínka a Vahalu. Začal se do svých výpovědí zaplétat. Také výpověď jeho matky se ukázala jako křivá. V domech Vahalových a Kubínků byly nalezeny předměty, které patřily pohřešovaným. V domě Kroupových na stěnách a podlaze stopy krve. Na základě těchto nálezů byla Kroupová i Krou-

pa zavřena do místní šatlavy. Četníci šli zatknout také Vahalu a Kubínka. Vahala však zmizel, ani žena o něm nevěděla. Dalšími výsledky se zjistilo, že Kubínek byl 18. října 1882 zavržený v Brně za krádež kostelní pokladničky a nemohl se tedy na vraždě podílet. Propuštěn byl až 20. října ráno. Pomáhal však se zahlazováním stop. K činu se přiznal a ukázal četníkům místo, kam mrtvoly zahrabali.

12. prosince 1882 byla za přítomnosti soudní komise těla zavražděných nalezena a odvezena. Shledáno bylo velké násilí.

V Rakousku byl zatčen Filip Vahala a pod tíhou svědomí a z bázně před Bohem se doznal, že Jana Otavu a Josefa Sabinského zabil spolu s Tomášem Kroupou a jeho matkou Františkou. František Kubínek jim za tři týdny poté pomáhal s odnesením těl zavražděných.

7. dubna 1883 byl hlavní velký sál Zemského soudu v Brně zaplněn do posledního místa. Porota vynesla tento rozsudek:

Obžalovaný Tomáš Kroupa byl za dvojnásobnou úkladnou vraždu odsouzen k trestu smrti.

Obžalovaný Filip Vahala byl odsouzen k těžkému žaláři na doživotí.

Obžalovaná Františka Kroupová byla odsouzena na 5 let těžkého žaláře za spoluúčast.

Obžalovaný František Kubínek byl odsouzen na 5 měsíců za nadřování.

Byl to hrozný zločin, byli si vrahové vůbec vědomi toho, co spáchali? Nikdo z nás si nedovede dnes představit, v jaké bídě tito lidé žili. Měli doma jednu lžici. Neuměli číst ani psát. Dva lidské životy měly cenu hejna hus.

Toto pojednání se nepsalo lehce, ale několik spoluobčanů, kteří relaci slyšeli, mne oslovilo s tím, že by se tento kousek historie měl zveřejnit i pro moutnickou širší obec.

Podle Radiotéky.cz, Český rozhlas 2 Historie českého zločinu, vysíláno 8. dubna 2020, díl 166.

*Zpracovala
Miluše Janoušková*

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Pampelišky

Díky svému zaměstnání trávím denně spoustu hodin za volantem, a tak jsem si oblíbil poslech audioknih. Je to báječný způsob, jak zabít čas a i se dozvědět něco nového. Před nějakým časem jsem takto „četl“ knížku amerického spisovatele Roberta Fulghuma – Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce. Velice se mi líbila jedna povídka, a tak bych se s vámi o ni rád podělil. Víím, že letošní pampelišky už odkvetly, ale doufám, že se na ně díky tomuto příběhu budete dívat trochu jinak. Tak se na ně těším zase příští jaro...

Pan Washington byl trávníkový maniak. Jeho zahrada a moje zahrada spolu prapodivně ladily. Každým rokem se ho zmocňovalo jakési herbicidní šílenství. Začal si v garáži pohrávat se svým postřikovačem a míchat v nádobách nechutné jedy. Obvykle to skončilo nepříjemností. Samozřejmě, že jsem ho jednoho rána nachytil na své zahrádce, jak stříká pampelišky. „Já myslel, že vám to nebude vadit“ říká povzneseně. „Vadit? Vadit? Právě jste mi zabil kytičky!“ Odpovídám s pohrdavou odměřeností. „Kytičky?“ Přechází do protiútku. „To je plevel!“ Ukazuje na moje pampelišky s výrazem nejhlubšího opovržení. „Plevel?“ Říkám já: „je to co roste tam, kde to lidé nechťejí – jinými slovy“, pokračuju, „záleží na tom, jak se na to kdo dívá. A pokud jde o mě, pampelišky nejsou plevel! Jsou to květiny!“

„Kecy!“ Říká on a uhání domů, aby se nenechal ještě více unést. Já mám náhodou pampelišky moc rád. Každé jaro mi zahradu pokryjí něžnými žlutými květy a já nemusím hnout prstem. Dělal jsem si svoje a já si taky dělám svoje. Z mladých listů vyrábím pikantní salát, normálnímu bílému vínu dodají květy jemnou příchut' a příjemný odstín. Oprašte kořen pampelišky, rozemelte jej a povařte a máte výbornou kávu. Z mladounkých výhonků se dá udělat osvěžující čaj. Sušené staré listy mají vysoký obsah železa, vitamínu A a C a je to výborné projímadlo. Pampelišky jsou oblíbené u včel a výsledkem je prvotřídní med.

Pampelišky už tu rostou nějakých třicet milionů let, jsou to fosílie. Jejich nejbližšími příbuznými jsou hlávkový salát a čekanka. Jsou řazeny mezi vytrvalé byliny rodu taraxacum čeledi asteraceae. Anglické jméno pro pampelišky je dandelion a pochází z francouzského dent de lion – Lví zub.

Vyskytují se v celé Evropě, Asii a v Severní Americe. Všude pronikly vlastními silami. Jsou odolné proti chorobám, hmyzu, horku, zimě, větru, dešti a lidem. Kdyby byly pampelišky vzácné a choulostivé, lidi by se mohli přetrhnout a platili by čtrnáct dolarů a devadesát pět centů za jednu rostlinku. Piplali by se s nimi ve sklenících, zakládali by pampeliškové spolky a tak dále. Jenže jsou všude! A nepotřebují nás! A tak jim říkáme plevel a vraždíme je na potkání. A já tvrdím, že jsou to květiny od Boha... a navíc ještě moc pěkné! Považuji si, že je mám na zahradě tam, kde je mít chci. A to ještě kromě toho všeho, co je na nich báječné, mají jedno kouzlo – když se z květů stanou semínka, můžete je sfouknout ze stonku a když fouknete šikovně a všechny ty malé vrtulničky odletí, splní se vám přání! Kouzlo! Nebo, když jste zamilovaní, dá se z nich udělat krásný věneček do vlasů vaší dívky. A jestli vám to ještě nestačí, uvažte, že pampelišky jsou zadarmo! Nikdo vám nikdy nevynadá, když je utrhnete, můžete si jich natrhat, kolik unesete! To je teda plevel! „Vyzývám svého souseda, aby mi na své zahrádce ukázal něco, co se pampeliškám vyrovná!“

Jarní akce

Rád bych vám představil jarní akce, které jsme společně zvládli i přes koronavirová opatření, která nás všechny v minulých měsících svazovala. Bylo nám moc líto je vynechat, protože jsou prospěšné pro nás všechny i pro naše okolí.

18. dubna Jarní odpadkobraní

Navzdory předchozímu ohlášení, že akci rušíme, stejně jako většina obcí v celé naší republice, jsme se po pár debatách rozhodli, že ji zrealizujeme i přes nepopulární opatření, která budeme muset zavést. Nemohli jsme se společně sejít, akci zahájit,

ani na konci posedět, společně si popovídat a opět nějaký ten špekáček. Prostě jsme jen dali výzvu: „Moutničáci, rádi bychom zase uklízeli, ale pokud byste se chtěli připojit, musíte jít sami. My vám můžeme jen pomoci s ochranným materiálem a pytlí a zbytek je jen na vás“. Byli jsme moc rádi, že ohlas byl tak přirozený a spontánní, až nás to překvapilo. Reakce typu: „ale my s tím počítáme, že se půjdeme zase projít“ anebo „jak jste mohli uvažovat o tom, že by to nebylo?“ Tak jsme v pátek před

akcí všechny zájemce o úklid navštívili a předali jim vše potřebné. Většina se vydala na svoji trasu, kterou měla předem od nás přidělenou, hned v sobotu – jak byli zvyklí a ostatní šli v neděli. Celkem se sešlo 57 statečných sběračů z toho 18 dětí. Společně jsme sesbírali asi 300 kg odpadu. Děkujeme všem, kteří přiložili ruce k dílu, a těšíme se na vás při podzimním odpadkobraní, které se bude konat v sobotu 3. října a kde se, jak doufám, uvidíme zase osobně!

22. dubna Výměna stromu ve stromové kapli

Všechny naše výsadby zpětně kontrolujeme, opravujeme opěrné kůly, snažíme se k nim dopravovat vodu, a pokud to nějaký strom nepřežije, je ho potřeba nahradit novým. Vy, co naše aktivity sledujete anebo se jich přímo účastníte, to samozřejmě víte. Výměnu jednoho stromu ve stromové kapli jsme už loni realizovali, ale bohužel je tam zřejmě nějaké špatné podloží a opět uschnul. Proto jsme opět poprosili manžele Kohoutkovy, kteří

tento strom původně vysazovali, a společně jsme se to vydali napravit. Jámu na nový strom jsme vyhloubili větší a nahradili v ní hlínu za novou, aby nový strom měl lepší podmínky k zakořenění.

Doufejme, že se mu bude dařit! Ostatní stromy prospívají moc pěkně a těší se, až se za nimi zajdete podívat. Běžte! Je tam moc krásně.

28. dubna Výsadba stromů se školou a školkou

Školy a školky zůstaly zavřené a i tady nás limitovala bezpečnostní opatření vlády ohledně pandemie. Říkáme si: „co s tím udělat? Jak výsadbu zrealizovat, když děti nemůžou? Vynecháme to? Nebo to zasadíme výjimečně za ně?“ A pak nás to napadlo! Poprosíme paní učitelky, aby nám s tím pomohly a zasázely stromy místo dětí. Učitelky ze základní školy jsme zaměstnávat nechtěli, protože se, i když „jen“ virtuálně, pořád učilo, tak jsme poprosili paní učitelky z naší školky, jestli by nám s tím nepomohly. Byli jsme moc rádi, že tuto naši hozenou rukavici zvedly a přišly nám se sázením pomoci. Ještě větší radost nám udělalo to, že se k nám přidaly i paní vychovatelky z družiny a i paní kuchařky! Super! No, když děti nemohly a měli jsme k dispozici tolik dospělých lidí, celé sázení jsme nechali jen na nich. Pokud sázíme s dětmi, tak jim jámy na stromy předem vykopeme a potom – až děti stromy zasadí, fixujeme je opěrnými kůly a dáváme ochranu proti zvěři, ale tady jsme to všechno nechali na našich učitelkách.

Vůbec se toho úkolu nezalekly, vzaly rýče a daly se do práce. Společně jsme vysadili osm nových stromů a tři, které uschly, jsme nahradili novými. Celkem jsme už společně s dětmi v biokoridoru za čističkou vysadili přes sedmdesát stromů!

*Roman Formánek
komise životního prostředí*

Představujeme se

Dub zimní

Jmenuji se dub zimní. Jsem dlouhověkou dřevinou, mohu se dožít stovky let. Mým nejznámějším soukmenovcem je Svatováclavský dub, jež se nachází ve Stochově (okres Kladno). Legenda praví, že tento památný strom byl vysazen kněžnou Ludmilou při narození jejího prvorozeného vnuka Václava. Odhady dendrologů jsou ovšem střídmejší, uvádějí rozmezí 700 – 900 let. V roce 2003 byla výška stromu 15 metrů a obvod kmene 782 centimetrů.

Jsem světlomilnou dřevinou, dokážu růst i v podmínkách značného nedostatku vláhy. Kvetu v jehnědách, jež se po odkvětu mění na žaludy, které jsou vítanou potravou divoké zvěře. Mé dřevo je velmi tvrdé a také výhřevné. Vyrábí se ze mě nábytek, parkety, ale i sudy na víno. Krajínáři mě rádi vysazují nejen do parků, ale i také do stromořadí kolem cest. V Moutnicích mě děti ze základní školy sázely za čističkou.

Víte, že dokážu i léčit? Má kůra obsahuje spoustu tříslovin, které mají stahující a antiseptické účinky. Běžně se používá dubová kůra ve formě odvaru při poraněních kůže, mokvavých ekzemech, bércových vředech či hemoroidech.

Byl jsem vždy považován za symbol síly, dlouhověkosti a odolnosti. Stal jsem se posvátným stromem Keltů, Germánů i Slovanů. Nyní jsem národním stromem Německa, USA, Estonska, Irska i Walesu.

Roháč obecný

Roháč obecný (*Lucanus cervus*) se řadí mezi největší evropské brouky. Jeho délka činí až 9 cm a jeho charakteristickým znakem jsou kusadla ve tvaru jeleního paroží. Tento brouk byl zařazen mezi ohrožené druhy (Zákon č. 395/1992 Sb.) a také se řadí mezi evropsky významné druhy, pro které byla na Křivoklátsku vyhlášena evropsky významná lokalita Vůznice. Jeho působištěm jsou listnaté porosty, které jsou dostatečně prosluněné, ale i solitérní stromy, zejména duby. S roháčem se v přírodě můžeme setkat obvykle od května do srpna, zvláště ve večerních hodinách. Na přiložené fotce můžete spatřit roháče z Moutnic. Za fotku děkujeme panu P. Nekvapilovi.

Kbelík vody

Píše se rok 2019, kdy vzniká iniciativa KBELÍK VODY DO PŘÍRODY jako reakce na nepříznivý stav vody v Česku a na podporu zodpovědného zacházení s vodou v domácnostech.

Díky této iniciativě komise životního prostředí získala zavlažovací vaky, které můžete vidět u stromů v „akci“ za čističkou. Tyto vaky jsou pro nás příslibem lepší udržitelnosti vysázených stromů. Minulá léta nám ukázala, jak horká a suchá dokážou být. Mladé, vysázené stromky jsou suchem ohroženy nejvíce, proto prosíme o vaši pomoc s jejich zaléváním. Chopte se nejen konve, ale nebojte se doplnit i vak. Práce s ním není nijak komplikovaná. Voda v nádobách je připravena a pravidelně doplňována nejen za čističkou, ale i u stromové kaple.

O projektu „Kbelík vody“

Všimli jste si, jak příroda kolem nás vysychá? Jak je půda nejen na polích a v lese, ale i na našich zahradách, kolem domů a ve městech zoufale vyschlá?

Podívejte se blíže na stromy, keře a trávu kolem vás... živoří v popraskané půdě. Jak by bylo vám samotným, kdybyste žíznil i nemohli si dojít pro pití? Rostliny nemohou. Ale my můžeme!

Chceme mít možnost ochladit se ve stínu stromů. Chceme, aby si naše děti hrály na trávníku a ne v prachu a špíně. Chceme, aby hmyz a včely měli potravu a práci měli co pít... Vše je propojeno a pokud si to neuvědomíme, budeme trpět s nimi resp. už bez nich a to bude konec i pro nás... Nechceme strašit – to je prostě fakt!

JÁ UŽ VODOU NEPLÝTVÁM

podporuji
#KBELIKVODY

POUŽITÁ VODA BEZ SAPONÁTŮ, TUKU A SOLI NA ZALÉVÁNÍ: - nedopitá voda - mytí zeleniny - z varné konvice - z akvária - z vyvaření roušek - odpuštěná voda - opláchnutí rukou - rozpuštěný led...	POUŽITÁ VODA CHEMICKY ZNEČISTĚNÁ NA SPLACHOVÁNÍ: - z mytí podlahy - mytí rukou mýdlem - voda po koupání, sprchování a mytí vlasů - kondenzát ze sušičky - voda z ručního praní - z vaření (se soli)...
--	---

NA PŘÍRODĚ NÁM PROSTĚ ZÁLEŽÍ...

Říkáte si a co my s tím? MNOHO!

Stačí kupodivu maličkost: KBELÍK VODY DO PŘÍRODY!

K čemu je to dobré?

- Ušetřenou vodou můžeme zachránit zeleň kolem svých domovů.
- Nebudeme splachovat pitnou vodou WC, když to není nutné.
- Šetříme spotřebou vody i vlastní finanční náklady.
- Dáváme dětem lepší vzor pro zachování přírody pro jejich budoucnost...

Sledujte tyto stránky a hashtag #KBELIKVODY a můžete změnit či zachránit život.

*Barbora Hrdá
komise životního prostředí*

Ekolamp

Proč se recyklují nefunkční úsporné zářivky a jiná elektrozařízení?

Většina z nás už dnes ví, že vysloužilé lineární či úsporné zářivky je potřeba odevzdat k recyklaci. Ne všichni ale víme, proč a jaký je jejich další osud.

Recyklace nefunkčních zářivek je důležitá ze dvou důvodů. Tím prvním je ochrana životního prostředí před rtutí, která je v těchto výrobcích v malém množství obsažena. V jedné úsporné zářivce jde o 3–5 mg rtuti. Při mnohonásobně vyšších koncentracích může tato jedovatá látka poškodit nejen životní prostředí, ale i naše zdraví.

Druhým důvodem je opětovné materiálové využití, jež u zářivek a dalších světelných zdrojů v současnosti dosahuje více než 90 %. Využitím recyklovaných materiálů při další výrobě se šetří přírodní zdroje surovin.

Zpětným odběrem a ekologickou recyklací osvětlovacích zařízení se od roku 2005 zabývá neziskový kolektivní systém EKOLAMP, který tyto služby zajišťuje i pro naši obec. Obyvatelé naší obce mohou nejen nefunkční světelné zdroje, ale i další elektrozařízení, zdarma odevzdávat ve sběrném dvoře Moutnice nebo v elektro obchodě při nákupu nových.

Ze sběrných míst EKOLAMP sváží světelné zdroje a další vysloužilá a nefunkční elektrozařízení k ekologické recyklaci, díky které jsou z nich pro opětovné použití získávány druhotné suroviny, zejména kovy, plasty a sklo. Hliník, mosaz a další kovy se mohou znovu použít v kovovýrobě, z recyklovaných plastů jsou vyráběny např. zatravnovací dlaždice či plotové dílce a sklo se používá jako technický materiál. Při recyklaci dochází také k ekologickému zpracování nebezpečných látek, které některá elektrozařízení obsahují (např. rtuť v zářivkách).

Prostřednictvím EKOLAMPu se v roce 2019 recyklovalo 706 t použitých světelných zdrojů, 587 t malých elektrozařízení a 1 586 t velkého elektra. Díky EKOLAMPu se podařilo opětovně využít přes 95 % materiálů ze světelných zařízení a 90 % materiálů z malých a velkých elektrozařízení. To je dobrá zpráva pro životní prostředí naší země.

Bohužel stále mnoho českých domácností nerecykluje a menší elektrozařízení včetně úsporných zářivek hází do komunálního odpadu. Z úsporek a dalších elektrospotřebičů se tak do půdy mohou dostat nebezpečné látky, se kterými si příroda jen tak neporadí. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami a dalšími elektrozařízeními dočtete na www.ekolamp.cz.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zprávy ze základní školy

Druhé pololetí tohoto školního roku se asi zapíše do historie svým neobvyklým průběhem, který si nikdo předem nedokázal ani představit. Začalo jako obvykle v únoru běžnou výukou, několika soutěžemi a jarními prázdninami. Sotva jsme se vzpamatovali ze zimního náporu chřipek (musela být i zavřena školka), přišel šok v podobě koronaviru, karantény a uzavření škol. Nejprve každý myslel, že to bude na dva tři týdny, brzy nás však vláda uvedla do reality, a tak jsme pochopili, že několik školních měsíců bez výuky není možné. A dohánět učivo v dalším ročníku také není dobré. Posílání úkolů také nestačilo, naštěstí systém online výuky se brzy zavedl a téměř 100% dětí mělo možnost se k němu připojit a dělalo to. Paní učitelky denně vyhodnocovaly, co děti doma udělaly, rodiče doma poctivě dohlíželi na plnění úkolů a pomáhali s nimi, zasílali do školy; kdo nemohl elektronicky, tak nosil a odebíral osobně.

Ve škole jsme relativně brzy pochopili, že tento čas můžeme využít k realizaci změn, které jsme plánovali třeba až o prázdninách a pustili jsme se do nich. Všichni zaměstnanci pracovali na plný výkon; vyskládali a přenosili kabinet, učebny a zejména starou knihovnu, kde jsme naplánovali počítačovou učebnu. Podařilo se zajistit služby řemeslníků: elektrikářů, stolařů, malířů, podlaháře, zedníka i IT technika. Všichni se nakonec domluvili

na termínech a do začátku května byla učebna téměř hotová. Za její návrh vděčíme paní architektce Novotné Příbranské, byla to velká pomoc před zahájením celé akce. I všem řemeslníkům patří náš velký dík za to, že nás nenechali čekat, řešili se školou práce rychle a vše společně dotáhli do konce. V závěru se ještě konala instalace interaktivních tabulí, rozvodů zabezpečení školy a videotelefonů – systému otevírání dveří. Po důkladném a opakovaném úklidu se mohlo začít se stěhováním věcí zpět na místa. Do 25. května, kdy se vracely děti do školy, bylo vše, jak má být.

A naše největší radost – zpátky do výuky nastoupilo 90% dětí. Učíme se ve skupinách po ročnících a moc bychom si přáli už kvůli dětem, aby se takto mohlo pokračovat i v příštím roce. Na zahradě trávíme volný čas, přestávky i chvíle sportování, baví nás to také proto, že tam teď máme spoustu zajímavých věcí k pozorování. Řekli jsme si, že výuku asi nedoženeme, ale procvičíme to, co se děti učily doma a zkusíme zabrat a dohnat aspoň učivo základní. Jenom učit se, to by nikoho nebavilo, takže jsme také oslavili Den dětí – výletem do bažantnice, plánujeme společné fotografování a školní výlet. Na zahradě tvoříme další prvky, vyrábíme keramické jmenovky, hrajeme si, malujeme. Je nám líto, že se nepodařilo vyjet na školu v přírodě ani udělat pro maminky Den matek; že už asi nikomu nezahrajeme nacvičené

divadlo ani neuděláme zahradní slavnost. Jenže jsme se v této době naučili, že musíme občas něco oželeť.

Tak velký dík všem, co nám pomáhali, všem dětem a rodičům, kteří se snažili ze všech svých sil, i těm, kteří dělali práci navíc – například posílali fotky z Velikonoc, vyráběli popisky, záhonků, herbáře, návrhy. Všem, kteří školu podpořili finančně i materiálně – např. věnovali stromky na zahradu, materiál, svoji práci. Také děkujeme zřizovateli, panu starostovi i zaměstnancům úřadu, kteří vše ochotně dodali, odstranili, přivezli, odvezli. Bylo to náročné období a už se těšíme na skutečné prázdniny!

Zápis do základní a mateřské školy

Zápisy do obou subjektů školy probíhaly v dubnu a květnu elektronicky. I tato skutečnost byla pro všechny novinkou a učitelé poprvé nemohli posoudit školní zralost dětí, ani dát rodičům doporučení před nástupem – co je ještě potřeba udělat, kde přidat a co procvičit. Společná schůzka proběhne v rámci pasování předškoláků, děti dostanou dárečky a balíčky školních pomůcek i list s informacemi.

K zápisu se přihlásilo 17 dětí z naší obce, zapsáno bylo 15 dětí. Z toho je 9 dívek a 6 chlapců. Na děti se těší v novém roce paní učitelka Mgr. Eva Darmovzalová, bude je učit číst metodou splyvavého čtení a pracovat s nimi podle školního vzdělávacího programu Tvořivá škola, který bude během prázdnin aktualizován. Bude do něj zařazen nepovinný předmět angličtina pro žáky 1. a 2. ročníku (bude tedy probíhat pod vedením našich učitelů a bez úplaty). Dále bude posílena výuka informatiky – budou se ji učit i žáci 4. ročníku.

Do mateřské školy se přihlásilo 12 dětí. Jedenáct z Moutnic, jedno dítě z jiné obce. Děti se pěkně rozdělily do dvojic – polovina je holčiček, polovina chlapců. Ani tyto děti jsme nemohly předem vidět, děti si budou na své paní učitelky muset počkat až do září a pak se seznámit s provozem mateřské školy. Také školka upravuje svůj vzdělávací program, zařazuje do něj logopedické chvíle a chvíle cvičení jógy a lokomoce. V příštím roce budou děti rozděleny podle věku – bude zde relativně velká skupina předškoláků, kteří se budou připravovat samostatně, místo setkávání všech věkových skupin bude pak při venkovních činnostech.

Všem dětem a jejich rodičům přejeme krásné prázdniny, hodně veselých a šťastných chvil s rodinami, také dostatek času na nastavení potřebných školních dovedností, mezi které snad nejvíce patří schopnost osamostatnit se, pobývat s jinými dětmi bez rodičů, postarat se o sebe a třeba i pomoci druhému. Respektovat pokyny jiných dospělých a umět si říci o pomoc. Tato zdravá sebedůvěra se získává hlavně tím, že dítě dostává možnost překonávat svoje hranice, dokáže si, že dovede nové věci, že překoná obavy a někdy i strach. Tak přeji rodičům, aby svým dětem zvládli dát tuto šanci.

*Za školní kolektiv
Milena Emmerová*

Naše ekočinnost

Žáci naší školy se podílí na dlouhodobém programu, v rámci kterého se učí o environmentálních tématech a zároveň sami usilují o třídění a minimalizaci odpadů, úspory energií či vody a zlepšení prostředí školy a jejího okolí. Program je určen pro celou školu a vede ke spolupráci žáků, učitelů, vedení školy i místní komunity. Snaží se o to zvláště žáci a zaměstnanci, kteří jsou členy Ekotýmu.

My všichni – žáci, paní ředitelka, učitelky, vychovatelky, paní hospodářka, paní školnice i kuchařky – jsme se rozhodli, že chceme změnit vzhled školního dvora na školní zahradu.

Žádali jsme o dotace na miniprojekt v programu Ekoškola s názvem Voda – základ pestrého života a na miniprojekt z projektu KAPODAV s názvem Jedlá zahrada. Vypracované projekty jsme odeslali ke schválení. Za nějaký čas nám došlo kladné vyjádření, tak jsme se zaradovali a vše mohlo začít. Během prvního pololetí navštívily naši školu odbornice v tomto oboru, Ing. Dana Krivánková, která je garantem produktu Jedlá zahrada a Mgr. Barbora Dvořáková, která je konzultantem v programu Ekoškola. Obě konzultace nám moc pomohly a dodaly kuráže do dalšího plánování a práce. Na těchto projektech se mají podílet zvláště žáci a zaměstnanci školy, ale také dobrovolníci. Prvním krokem bylo společné plánování.

Spolu s žáky jsme naplánovali, co vše na školní zahradě chceme vysadit a vylepšit. 22. dubna nám i přes nelehkou „koronavirovou“ situaci přišli s výsadbou stromů na zahradě pomoci někteří žáci i rodiče. Sázeli jsme ovocné stromy, keře. Paní školnice, paní vychovatelky, paní kuchařky, paní hospodářka i paní učitelky připravily vyvýšené záhony k výsadbě a podle krásných návrhů dětí do nich vysadily převážně zeleninové dobroty. Děti z 1. třídy také vytvořily k záhonkům krásné cedulky.

Další velkou akcí byla realizace jezírka.

Žáci si velmi přáli na školní zahradě vodní prvek. 28. května přijela Ing. Dana Křivánková a vše mohlo začít. Děti, zaměstnanci školy i rodiče se vrhli do práce a jezírko bylo za pár hodin na světě. Paní asistentka Weisssová s pomocníky vytvořila také krásný bylinkový záhonek.

V nejbližší době nás ještě čeká zajistit klempířské práce – výroba svodů na dešťovou vodu a usazení kontejnerů na vodu, abychom mohli naši zahradu i v letních dnech bez problémů zavlažovat.

Děkujeme všem, kteří se na pracích na školní zahradě podíleli, a těšíme se na další setkání. Úkolů a možností je před námi ještě hodně, ale těšíme se na to, že si prostředí zahrady vylepšíme.

*Mgr. Eva Darmovzalová
ZŠ Moutnice*

Děti ve škole oslavily Mezinárodní den dětí

Každý rok se těšíme na oslavu Dne dětí – v tomto roce jsme nevěděli, zda se nám to podaří. Nakonec školáci dostali možnost opustit budovu školy a vyrazit za zážitky – využili jsme toho a vydali se s dětmi na návštěvu Rumunské bažantnice. Přečtěte si, co děti o výletu napsaly:

Líbilo se mi, jak nám Vojta (Svoboda) dával hádanky. Pak jsme svačili, to bylo dobré. Pak se mi líbilo, jak maminka od Anetky a Vojty cvičila psy. Byli dobře vycvičení, řídili se pokyny. Ještě se mi líbilo, jak jsme šli do lesa a k malým bažantům. A moc mi chutnala zmrzlina.

Cesta byla dlouhá, děti ji zvládly a chovaly se ukázněně i při provozu na silnici. Odměnili jsme je zmrzlinou a dobrým obědem.

Mgr. Michaela Benešová

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Jaro ve školce

V úvodu našeho příspěvku chceme moc poděkovat všem, kteří nás svými hlasy podpořili v soutěži Srdce s láskou darované. Za svůj hmyzí domeček, který se velmi líbil, dostaly děti a paní učitelky materiály od firmy Optys.

Naše školka byla z důvodu prevence onemocnění COVID 19 uzavřena od 18. 3. 2020 do 22. 5. 2020. Děti tyto dny trávily společně se svými rodinami. My zbývající (zaměstnankyně MŠ) jsme se věnovaly činnostem, kterým se za běžného provozu věnovat nelze. Mimo jiné jsme vymalovaly společné pro-

story mateřské školy, provedly archivaci, důkladný úklid tříd a skladu. Z důvodu zachování tradice jsme zareagovaly na přání pana Formánka a společně s kolegyněmi ze základní školy jsme v naší obci zasadily pár nových stromů. V první řadě jsme ale samozřejmě myslely na naše děti. K dalšímu rozvoji a prohlubování znalostí jsme pro ně na naše webové stránky vkládaly úkoly, pracovní listy a nabídky činností. S rodiči dětí jsme byly v pravidelném elektronickém kontaktu. Ve zmiňovaném období proběhly také zápisy dětí do ZŠ a MŠ Moutnice. Rozloučíme se tedy s 16 dětmi a přivítáme 12 nově příchozích. Bohužel jsme museli zrušit část plánovaných akcí. Některé z nich se nám ale po drobných úpravách přece jen podařilo uskutečnit. Mezinárodní den dětí si tak naše děti měly možnost užít ve skákacím

hradě na naší školní zahradě. Absolvovali jsme celodenní školní výlet do Ekocentra Trkmanka, kde na děti čekal zábavný a naučný program. Neošidily jsme ani naše předškoláky. Za přítomnosti rodičů a paní ředitelky jsme je slavnostně pasovaly na školáky. Součástí této akce byla informativní schůzka, která byla určena právě rodičům budoucích prvňáčků a ujala se jí paní ředitelka. **Naše mateřská škola bude v letošním školním roce otevřena do 10. července 2020.**

Chtěla bych moc poděkovat všem kolegyním z mateřské a základní školy, školní jídelny za zdařilou spolupráci v letošním školním roce.

Krásné léto Vám všem.

Leona Kolková

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

OREL JEDNOTA MOUTNICE

Orel jednota Moutnice – změna termínu

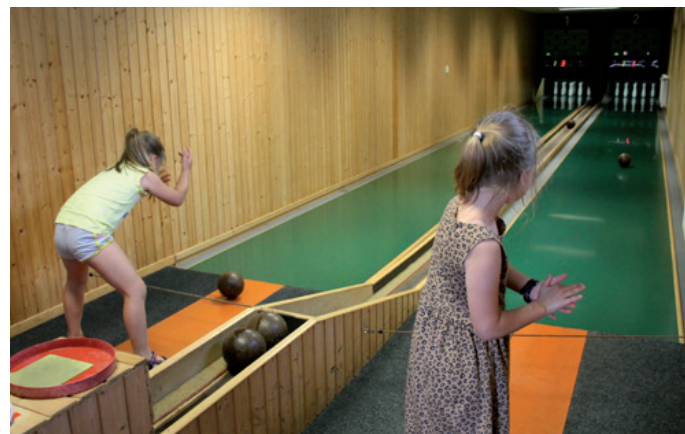
Plánovaná slavnostní schůze k výročí 100 let založení Orelské jednoty v Moutnicích byla přesunuta na druhou polovinu září. Termín bude včas oznámen.

Rostislav Dohnálek

Turnaj v kuželnách

V sobotu 13. června odpoledne jsme v kuželně naší orlovnou uspořádali druhý ročník turnaje v kuželnách pro školní děti neboli dětského letního koulování. Sešlo se 18 závodníků, což je, co se týče účasti, nárůst oproti loňskému roku téměř o sto pro-

cent. Děti si nejdříve trochu zatrénovaly, potom jsme je rozdělili do dvojic a každý měl deset hodů. V dalším kole si dvojice vyměnily dráhy a opět čekalo každého deset hodů. Ti, kteří zrovna nehráli, si užívali s paní Buchtovou zábavu na hřišti za orlovnou. Po ukončení závodu proběhlo společné focení.

Poté následovalo vyhodnocení, vyhlášení výsledků a předání cen. Nebylo však až tak důležité, kdo vyhrál, důležitější bylo, že se děti dobře bavily i bez počítačů, mobilů a jiných zařízení a vypadaly opravdu spokojeně.

Děkuji všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu této akce a příště se těšíme právě na vás!

*Petr Novotný
Orel jednota Moutnice*

FARNOST MOUTNICE

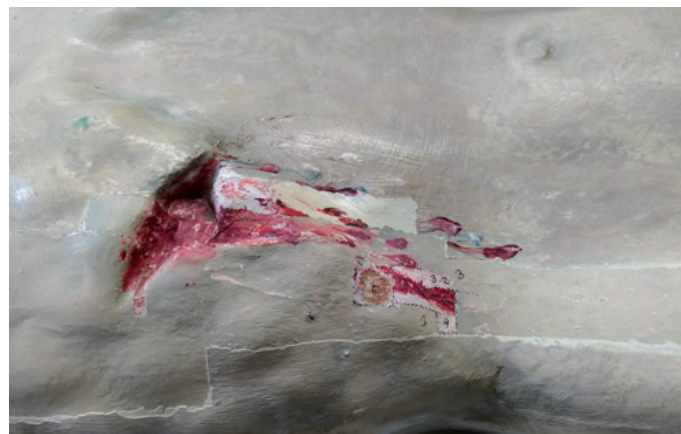
Víc než kus dřeva

Vážení spoluobčané, náš kostel sv. Jiljí s románským jádrem, gotickým kněžištěm a barokní přístavbou lodi a věže oplývá mnoha cennými uměleckými kusy; našťastí je oproštěn od artefaktů lidové tvořivosti. Během posledních let se ve spolupráci

s památkovým ústavem, restaurátory a specializovanými týmy odborníků daří opravovat kus za kusem.

Na počátku letošní pandemie byla sejmuta socha Krista z čelního kříže chrámu k převozu do restaurátorské dílny. Jedná se vzácné středověké dílo. Části korpusu jsou zlomené i prohnílé,

barevné plochy značně poškozené. Sondáží se odkrývají stále starší a starší vrstvy, jak je patrné z fotografií dále pod standardním i UV světlem.

Po renovaci by socha měla být co nejblíže své nejpůvodnější a nejstarší verzi. Bude zajímavá a dosti jiná. Rádi přispějeme k obnově jedinečného uměleckého díla. Někteří pro motivy zachování kulturního dědictví, které chceme předat generacím po nás v co nejlepší formě, další pro svoji jistou permanentní vděčnost, jejíž motivy přibližují řádky neznámého autora níže, jiní z obojích důvodů.

Jeden člověk má v obývacím pokoji na čestném místě zavěšený neobvyklý předmět. Když se ho někdo zeptá, proč taková zvláštnost, začne vyprávět:

„Když jsem byl malý, šel jsem jednou s dědečkem do parku. Bylo mrazivé zimní odpoledne. Dědeček šel za mnou a usmíval se, ale bylo mu těžko. Měl nemocné srdce, které už špatně fungovalo. Chtěl jsem jít k jezírku. Bylo celé zamrzlé, úplně celé! „To by bylo krásné, zabruslit si,“ vykřikl jsem. „Chtěl bych se rozběhnout a sklouznout se po ledu, aspoň jednou!“ Dědeček si dělal starosti. Ve chvíli, kdy jsem vstoupil na led, dědeček řekl: „Bud' opatrný!“

Příliš pozdě. Led mě neudržel a já jsem se s křikem propadl. Dědeček, který se celý roztrásl, chytil nějakou větev a natáhl ji směrem ke mně. Chytil jsem si jí a on táhl ze všech sil, dokud mě z díry v ledu nevytáhl.

Plakal jsem a trásl se. Udělala mi dobře horká koupel, ale pro dědečka to všechno bylo velmi vyčerpávající, příliš rozrušující. V noci podlehl silnému srdečnímu záchvatu. Náš zármutek byl nesmírný. Utíkal jsem k jezírku a našel jsem ten kus dřeva. Díky němu mi dědeček zachránil život a ztratil svůj! Dokud budu živ, bude viset na stěně jako připomínka jeho lásky ke mně!“

Proto my křesťané v kostelích i ve svých domácnostech máme kříž a proto se těšíme, až bude korpus Krista v našem moutnickém svatostánku důstojně obnovený a na svém místě.

*váš duchovní správce
PhDr. Mgr. René Strouhal*

SDH MOUTNICE

Vážení spoluobčané a příznivci sboru dobrovolných hasičů, pandemie koronaviru, která ochromila společenský život (nejen) v naší republice, poznamenala i plánované akce SDH Moutnice,

konkrétně pálení čarodějnic, den rodiny a memoriál poručíka Jaroslava Garguly. Doufáme, že již brzy budeme moci obnovit tréninky a další tradiční akce pro veřejnost.

Sběr železného šrotu byl přesunut z dubna na 6. června. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem spoluobčanům, kteří nám přispěli a touto cestou nás podpořili. Výtěžek ze sběru bude použit na naši činnost, sportovní činnost mužů, žen a dětí.

Budeme se těšit na brzké setkání na našich akcích.

za SDH Moutnice

Jiří Dohnálek – starosta sboru

SK MOUTNICE

Fotbalový kroužek

Z důvodu uzavřených sportovišť máme za sebou krátkou přestávku. O to více bychom si nyní měli vážit toho, že se můžeme znovu volně pohybovat a sportovat.

Fotbalový kroužek je každé úterý v 17.00 hod. Těšíme se na vás.

*Pavel Hrančík, Pavel Handl
trenéři*

Informace z SK Moutnice

Kuchyňka

V našich moutnických zpravodajích jsem vás pravidelně informoval o stavbě kuchyňky. Také v tomto zpravodaji se dozvíte, jak její budování pokračuje. I když nový Coronavirus také zasáhl velmi hodně do dění ve sportovním klubu, ale o tom později v mistrovské fotbalové části. Šikovní řemeslníci z řad fotbalistů dostali kuchyňku do této fáze: jsou kompletně hotové všechny

zednické práce, stropy, elektřina a hotová je i položená podlaha. Nyní se dělají ve stolařské dílně skříňky a bude se kompletovat kuchyňská linka. Na závěr pak přijde vybavení elektrospotřebiči. Je potřeba poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na vybudování této tolik potřebné nové kuchyňky.

Oprava střídaček

Jak si mohli účastníci fotbalových utkání všimnout, klub měl střídačky pro střídající hráče zbytečně veliké, široké a hluboké. To proto, že původně se počítalo s tím, že se budou střídačky používat pro obě dvě hřiště (bylo to v dřívější době, kdy bylo hodně mužstev). Nyní již nejsou tak veliké střídačky potřeba, ale hlavně se upravovaly kvůli tomu, že velký a silný vítr je dokázal občas odnést až po velký val hlíny. A pak s tím bylo hodně práce. Nyní se využilo „koronavirové přestávky“ a opět svépomocí – šikovné zámečnické a řemeslné ruce moutnických fotbalistů tyto střídačky rozřezaly, zkrátily a upravily tak, aby silné větrné poryvy, kterých tady v Moutnicích přibývá, je už nedokázaly tak lehce svalit nebo odnést. Opět veliké poděkování všem, kteří na úpravě střídaček pracovali.

Hřiště

Dá se říci, že v těchto dnech (myšleno datumově) nikdy v minulosti nebylo hřiště tak odpočaté a tak málo zatížené. V minulosti vždy hodně fotbalových týmů hřiště spíše přetěžovalo. Díky tedy všem „travařům“, kteří tuto černou a neviditelnou práci ve prospěch našeho klubu dělají. Děkujeme.

Ukončení sezóny 2019/2020

Výkonný výbor FA ČR na svém zasedání 7. dubna 2020 předčasně ukončil všechny amatérské fotbalové soutěže sezóny 2019/2020 na celém území ČR. Tím pádem jarní sezóna tedy vůbec nezačala a tabulka zůstala stejná jako po skončení podzimní sezóny (viz Moutnický zpravodaj z prosince 2019).

Robert Ostrovský
SK Moutnice

FOTBALOVÝ POHÁROVÝ TURNAJ

Vážení občané Moutnic, rádi bychom Vás pozvali na amatérský turnaj ve fotbale. Proti sobě poměří síly:

„A“ tým Moutnice
„B“ tým Moutnice
Staří páni Moutnice
SDH Moutnice

Kde: fotbalové hřiště v Moutnicích
Kdy: 18. července 2020 ve 13.00 hod.

Těšit se můžete na dobroty z udírny a na nezapomenutelný zážitek z fotbalového umění našich borců.

INFORMACE Z ORLOVNY

Orlovna je opět v provozu. Sice v menším rozsahu než obvykle, ale paní Buchtová se těší na všechny návštěvníky.

Tentokrát bychom rádi oslovili spíše dospělé. Aktivit je zde dost. Na víceúčelovém hřišti si zahrajete tenis, nohejbal či volejbal.

V sále si můžete zahrát třeba badminton a v provozu je i posilovna v patře.

Neváhejte si dát do těla po covid 19, jen ať se Vám svaly zase protáhnou neboť „ve zdravém těle zdravý duch!“

Šárka Hrabovská

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

Výraz o. k. říkáme pořád, znáte ale jeho původ? Tady je 5 teorií, jak vlastně vznikl.

I když zrovna nepochází z češtiny, i my ho řekneme mnohokrát za den. Zkratka o. k. nahradila naše ano. Přemýšleli jste ale někdy o tom, jak vlastně vznikla? Všichni víme, že znamená souhlas, ale proč to tak je? Okej, oukej, óká... Je celkem jedno, jak to vyslovujete, každopádně to ale říkáte. Zkratka, která je mezinárodně uznávaná jako slangový výraz pro souhlas, je ve slovníku každého z nás. Kde se ale vzala? Už v 60. letech o tom přemýšlel etymolog Allen Walker Read. Nakonec přišel ne s jednou nebo dvěma, ale hned s pěti velmi pravděpodobnými teoriemi, jak tahle dvě písmenka dostala svůj význam.

1. Pochází z řeckého Ola Kala. V češtině Ola Kala znamená „Vše je dobré“. Používat to začali řečtí učitelé ve Spojených státech. Jiná teorie tvrdí, že pochází od řeckých námořníků. V přístavech údajně kotvily řecké lodě s nápisem O. K., sloužícím jako označení, že loď je již v pořádku a připravena. Toto užívání sahá až do 80. let 18. století.

2. Špatný zápis Jedna z nejpravděpodobnějších tezí zní, že zkratka o. k. vznikla ze špatného, respektive z fonetického zá-

pisu anglického výrazu all correct (vše v pořádku, vše správně). Vyslovuje se to „ól korekt“ = tedy o. k. První známka o tomto užití je z roku 1839.

3. Indiánský výmysl. Další možností je, že výraz pochází z indiánského slova z jazykové rodiny muskogí oke či okeh, kde se používal jako přitakání druhému.

4. Přišel až z Afriky. Někteří etymologové se nejvíce přiklání k africkému původu výrazu. Má být ze slova waw-kay, které znamená souhlas, z afrického jazyka wolofštiny. Také se může jednat o frázi z mandajských jazyků o ke, to znamená zajisté. První zmínka pochází z roku 1815.

5. Armádní vymoženost. Ve vojenském slangu se výrazu OK používalo při rádiovém provozu. Jednalo se o zkrácení výrazu řečeného při návratu z bojových misí: zero killed (nula mrtvých či žádní mrtví). Jelikož se v angličtině do vysíláčky nevyslovuje číslice nula jako zero, ale jako písmeno o (ou), v konečné fázi se proto pro rychlejší a srozumitelnější komunikaci používalo místo zero killed pouze O killed anebo jen zkratka OK.

Roman Formánek

*V souladu s vládními nařízeními
Orel jednota Moutnice pořádá*

sportovní orelský

TÁBOR

Pro děti od 7 do 15 let

Ve dnech 1. - 8. srpna 2020

V prostorách farního objektu Osové Bítýšky

Bližší info a přihlášky - Moutnice 11

nebo tel.: +420 605 714 338

Barbora Kinkalová

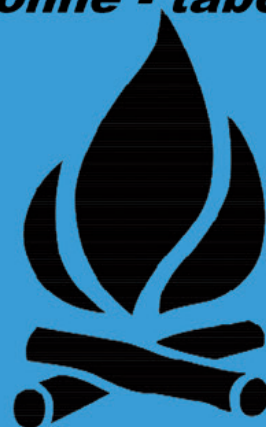
Svatojánský oheň

- **24.6. 2020 v 18:00 mše na ukončení školního roku**
- **poté na farní zahradě od 19:00 žehnání ohně - táborák**

Občerstvení zajištěno

Srdečně zvou pořadatelé

POZVÁNKA NA MOUTNICKÝ FOTBALOVÝ TURNAJ

Vážení občané Moutnic rádi bychom vás pozvali na amatérský turnaj ve fotbale.

Proti sobě poměří své síly A tým Sk Moutnice, B tým Sk Moutnice, taky velice technicky nadaný tým Dříve Narozených (st. Páni Moutnice) a borci co se nebojí ničeho SDH Moutnice.

KDE: fotbalové hřiště v Moutnicích

KDY: 18. 7. 2020 ve 13:00 hod.

Těšit se můžete na dobroty z udírny a na nezapomenutelný zážitek z fotbalového umění našich borců.

LÉTO S LIŠKOU

Smlouva bez poplatku pro všechny

- Jistota úroků, pojištění vkladů a po 6ti letech peníze na cokoliv
- MÚ a refinancování již od 1,99% p.a.
- „Úvěr v předstihu“
- Zajištěné finance na koupi a výstavbu v budoucnu.

**Dále nabízíme doplňkové penzijní spoření,
pojištění životní, nemovitostí a aut ve spolupráci s ČSOB.**

Těšíme se na setkání.

Českomoravská stavební spořitelna a.s.

Hana Gottfriedová, tel.: 605 810 876

Šárka Hrabovská, tel.: 777 804 683

Komenského 458

Židlochovice

www.cmss-oz.cz

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Moutnice

Identifikační číslo:

00282154

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

102,725 tun

Úspora energie:

2 639 145 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 1. 6. 2020

2019